

Vígh Adél 5.b: A nap, mikor megszülettem

A nap, mikor megszülettem
felcsillant szemem fénye
s szüleim szíve nagyot fénylett

Anya kezébe vesz
apa néz hogy én
milyen pöttöm vagyok még

Apa szeméből csak úgy potyognak
a könnyek s lassan megfog és
ölbe vesz

Apa odasúgja a fülembe
nincs baj, csak ölbeveszlek.
Apa könnyezi, anya sír,
s bejön az ajtón valaki.

Bejött a doktor, rámnéz
szemeivel, s azt mondja:
a kislányuk makkegészséges

Anya szíve nagyot dobban,
apa szíve megmozdul
átölelnék mind a ketten
s én rögtön boldog lettem.

